

Sygnatura akt (...)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2021 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przyznania A. S. jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21 maja 2020 r., wskazując, iż ustalono zerowy procent uszczerbku na zdrowiu związanego z tym wypadkiem.

A. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie prawa do odszkodowania w wysokości odpowiadającej 10% uszczerbkowi, który odzwierciedlałby stan jego zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o oddalenie odwołania w całości, podnosząc jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. w dniu 21 maja 2020 r. zatrudniony był (...) Wojewódzkiej K. w S. jako murarz tynkarz.

W dniu 21 maja 2020 r. był on skierowany do pracy Ośrodka Szkolenia i (...) Ochotniczych Hufców Pracy w B. i przystąpił do pracy o godz. 7.00. Zajmował się układaniem płytek ceramicznych na podłodze w pomieszczeniu kuchni w budynku stołówki ośrodka. Około godz. 12.45 podczas przenoszenia opakowania 3 płytek o wymiarach 60x60 cm ważących około 20 kg, A. S. poślizgnął się na mokrej nawierzchni, w związku z czym utracił równowagę i wykonał gwałtowny ruch ciała, nie chcąc upuścić płytek. Było to przyczyną urazu wewnętrzznego powodującego powstanie silnego bólu w okolicy klatki piersiowej i obręczy barkowej.

Zdarzenie miało charakter wypadku przy pracy.

Niesporne, a nadto dowód: protokół powypadkowy wraz z załącznikami – k. 2-3, wyjaśnienia poszkodowanego – k. 4 akt organu

A. S., w wyniku ww. wypadku, doznał złamania mostkowego końca obojczyka prawego oraz naderwania mięśnia piersiowego większego prawego.

W wyniku wypadku z dnia 21 maja 2020 r. u A. S. doszło do 1 % trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z trzeszczeniem w stawie mostkowo – obojczykowym prawym.

Dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii – traumatologii H. M. – k. 23-24, zdjęcia - k. 5-6, dokumentacja lekarska – w aktach organu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione częściowo.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002r., Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały jest to naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Dla oceny, czy dane zdarzenie można uznać za wypadek przy pracy należy odnieść się do przepisu art. 3 powołanej ustawy, który formułuje jego definicję. Zgodnie z nią, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, tj. 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń położonych, 2) podczas lub w związku z

wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1 ustawy).

Szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania z dnia 18 grudnia 2002r. (Dz.U. z 2002r., Nr 234, poz. 1974).

Zgodnie z § 9 ust. 1-3 ww. rozporządzenia stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu komisja lekarska ustala w procentach według tabeli norm oceny uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej "tabelą", która jest określona w załączniku do rozporządzenia. Jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku tabela określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, komisja lekarska określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania. Jeżeli dla danego przypadku brak jest odpowiedniej pozycji w tabeli, komisja lekarska ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można przy tym ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji tabeli.

W przedmiotowej sprawie fakt, że odwołujący w dniu 21 maja 2020 r. uległ wypadkowi przy pracy był niesporny. Sporne pozostawało natomiast to, czy uraz jakiego doznał on podczas wypadku powodował stały bądź długotrwały uszczerbek na jego zdrowiu, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości.

Organ rentowy, powołując się na orzeczenia lekarza Orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS, utrzymywał, że uszczerbek ten wynosi 0 %. Natomiast odwołujący stał na stanowisku, że doznał on tego uszczerbku w wysokości co najmniej 10%.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł na treści protokołu powypadkowego i dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach organu, w szczególności na treści dokumentacji medycznej. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla odtworzenia stanu faktycznego sprawy.

Sąd, z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie sprawy wymagało specjalistycznej wiedzy medycznej, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii traumatologii.

Biegły ten ocenił, że A. S., na skutek opisywanego wypadku przy pracy, doznał 1% trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Podkreślił, iż organ, odmawiając odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania, nie uwzględnił trzeszczenia w stawowe mostkowo – obojczykowym prawym (poz. z pkt 100 tabeli uszczertbkowej).

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do tej opinii, a organ wprost przyznał, że jej nie kwestionuje.

Sąd ocenił opinie wydaną przez biegłego za miarodajną do czynienia ustaleń w sprawie. Wnioski zawarte w opinii zostały właściwie umotywowane, nie zawiera ona wzajemnych sprzeczności, kompleksowo przedstawiając skutki zdrowotne dla odwołującego po wypadku. Przed wydaniem opinii w sprawie biegły przeprowadził badanie odwołującego. Przy uwzględnieniu powyższego oraz faktu, iż biegły to fachowiec z wieloletnim doświadczeniem zawodowym, należy stwierdzić, że opinia sporządzona w sprawie stanowiła wiarygodny dowód w sprawie.

Nie było podstaw do uwzględnienia wniosku odwołującego o dopuszczenie dowodu z jego przesłuchania i Sąd ten wniosek pominął na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c., ponieważ wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy wynikają z dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy oraz opinii sporządzonej na podstawie badania odwołującego. Subiektywne przekonanie o własnym stanie zdrowia osoby nieposiadającej profesjonalnej wiedzy medycznej nie stanowiłoby miarodajnego dowodu w sprawie prowadziłyby jedynie do

przedłużenia postępowania w sprawie. Sąd miał na uwadze, że odwołujący udzielał stosownych wyjaśnień co do swojego stanu zdrowia biegłemu podczas zbierania wywiadu medycznego.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w sposób wskazany w sentencji wyroku, działając art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)